

VEGETASJONSKART TEVLA 1:10 000

Meråker, Nord-Trøndelag

Utarbeidet av

Kari Merete Andersen,
Universitetet i Trondheim, Museet,
Botanisk avdeling,
Trondheim 1985

Feltarbeidet utført i 1984 av:

Kari Merete Andersen, Arvid Lillethun, Tor Øystein Olsen

Teknisk framstilling:

UNIT, Museet, Botanisk avd.

Ansvarlig Kari Sivertsen

Oppdragsgiver:

Nord-Trøndelag Elektrisitetsverk

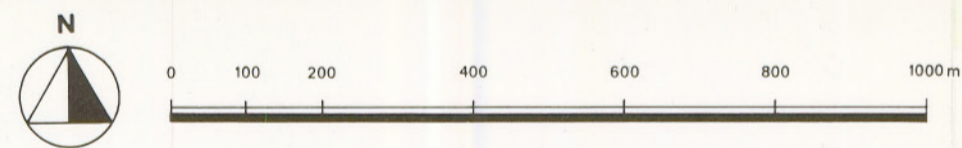
Målestokk 1:10 000

Ekvidistanse 5 m

Kartgrunnlag Økonomisk kartverk,

kartblad CX 125-1,2; CX 126-3

UTM-sone 32 V, 100 km-rute PR

SYMBOLER OG DEFINISJONER

(Symbols and definitions)

Hver kartlagt vegetasjonstype har fått et nummer. For mosaikk mellom enheter A og B innen samme figur gjelder omtrentlig arealfordeling i prosent: A + B = 60-80 / 40-20, A/B 50-60/40-50.

Tresjikt : Tre >2 m

Busksjikt : Forvædte planter 0,3-2 m

Feltsjikt : Urter, gras og forvædte planter <0,3 m

Bunnsjikt : Moser og lav

SKOG : Kronedekning i tresjiktet >10 %

KRATT : Busksjiktet dekker >20 %

Bak nummeret på skogtypen angis tilleggsarter som dekker mer enn 1/5 av arealet med symbol.

Trær (trees)	Busker (shrubs)	Art (species)
*	a	gran (<i>Picea abies</i>)
o	b	bjørk (<i>Betula pubescens</i>)
+	r	furu (<i>Pinus sylvestris</i>)
R	r	rogn (<i>Sorbus aucuparia</i>)
▬	s	vier (<i>Salix sp.</i>)

K KULTURPÅVIRKNING (cultural influence)

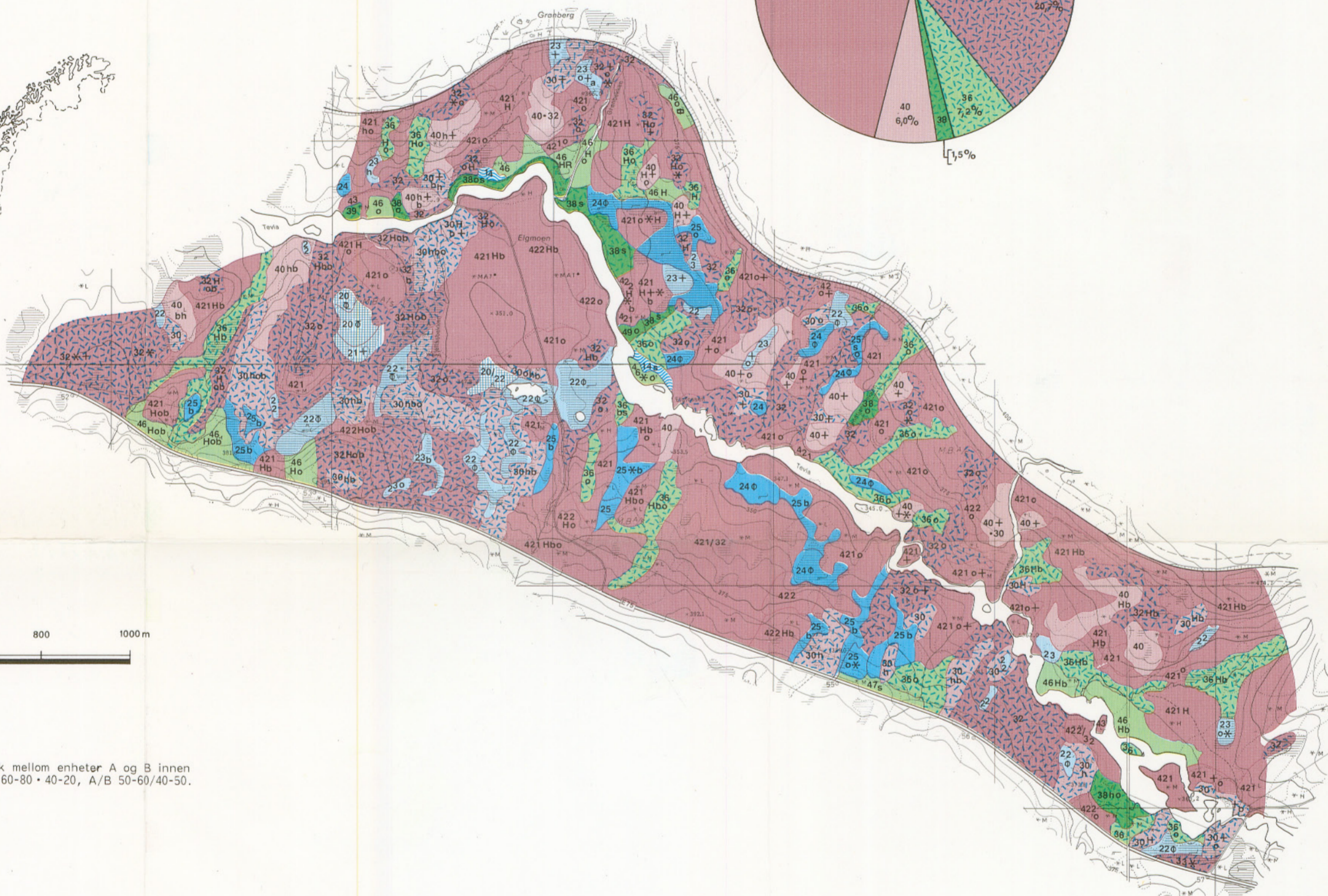
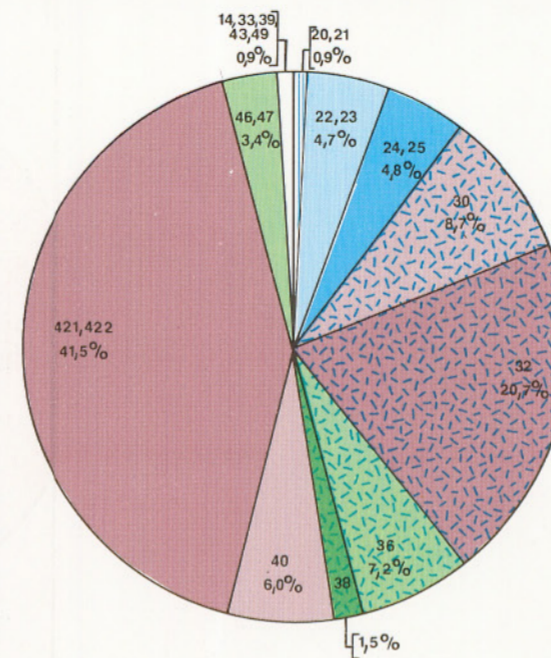
H FLATEHOGST (clear-felled areas)

h PLUKKHOGST (selective cutting)

For enheter av åpen myr (20, 22, 24) skilles det mellom tre typer: Tue, matte og løsbunn. Når en eller to av disse typene er dominerende, angis det med symbol:

- T Tue Forhøyninger på myra som har tørr overflate. Lyngartene dominerer i feltsjiktet, og bunnen har torvmoser, husmoser og lav.
- o Matte Slette myrpartier i flatt eller hellende terreng, med grunnvannet vanligvis under torvoverflata. Feltsjiktet domineres av grasvekster og urter, bunnen av moser.
- L Løsbunn Flate partier der grunnvannet står i dagen det meste av året. Både felt- og bunnsjiktet har glissent og usammenhengende plantedekke. Overflata har liten bæreevne.

PROSENTVIS FORDELING AV VEGETASJONSENHETENE INNEN DET KARTLAGTE OMRÅDET- 2 km²

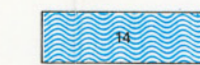

VEGETASJONSTYPENE

(Vegetation types)

SUMPVEGETASJON

(Swamps)

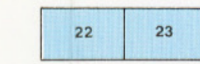
14. HØGSTARRSUMP (Rich tall sedge swamp). Frodig og produktiv vegetasjon i områder med høg grunnvannstand. Tett og høgt feltsjikt dominert av sennegras og mjøddurt. Ganske mange arter er tilstede. Bunnsjiktet er dårlig utvikla. Flekkvis ligger kraftige vierkratt, med sølvvier og lappvier.

MYR

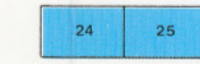
(Mires)

20. ÅPEN NEDBØRSMYR (Open bogs). 21. SKOG/KRATTBEVOKST NEDBØRSMYR (Wooded or scrub-covered bogs). Mineralnæring tilføres bare med nedbøren, og myra blir dermed svært næringsfattig. Få arter finnes, lyngarter, torvull og bjønnskjøgg er typiske. Torvmoser, stivtorvmose og dverg-torvmose danner det kraftige bunnsjiktet i mattene, gråmose og lav på tuene. Jordsmønnet er djup torv. Et glissent tresjikt av furu kan finnes, samt busker av furu og bjørk.

22. ÅPEN FATTIGMYR (Open poor fens). 23. SKOG/KRATTBEVOKST FATTIGMYR (Wooded or scrub-covered poor fens). Tilføres næring via jordvannet. I tillegg til artene fra nedbørsmyra finnes duskull, starrarter, blåtopp og røme. Tett mosedekke der vortetorvmose og stivtorvmose dominerer. Glissen skog av lågvokst furu finnes. Et eventuelt busksjikt dannes av bjørk og furu. Jordsmønnet er torv av varierende tykkelse. I området er det svært vanlig med intermediære drag gjennom fattigmyrene.

24. ÅPEN INTERMEDIÆRMYR (Open intermediate fens). 25. SKOG/KRATTBEVOKST INTERMEDIÆRMYR (Wooded or scrub-covered intermediate fens). Næringsforholdene er noe bedre på intermediærmyra enn på fattigmyr. Dermed kommer mer næringskrevende arter inn, f.eks. myrflol, myrhatt, bjønnebrodd og dvergjamne, blodmose og vortetorvmose er vanligst i bunnen. Et eventuelt busk- og tresjikt dannes av bjørk og gran. Jordsmønnet er torv av varierende tykkelse.

FUKTSKOGER

(Damp forests)

30. RØSSLYNG-FUKTFURUSKOG (Damp oligotrophic pine forest). Glissen skog dominert av furu. Spredte kratt av bjørk og gran som spras vegetativt. Røsslyng dominerer feltsjiktet sammen med andre lyngarter. Molte, blåtopp, torvull og starrarter er fuktarter her. I bunnen er det husmoser og torvmoser. Koller med vegetasjon som enhet 40 og med grunnlendt jordsmønn ligger spredt. Bergdrag kan ses i dagen. Der jordsmønnet er djupere er det dannet et tukt torvaktig humuslag. Her er næringsfattige forhold, omtrent som på de tresatte fattigmyrene.

32. BLÅBÆR-FUKTGRANSKOG (Damp spruce forest with *Vaccinium myrtillus*). 33. BLÅBÆR-FUKTBJØRRESKOG (Damp birch forest with *Vaccinium myrtillus*). Gran eller bjørk er dominant i tresjiktet. Feltsjiktet domineres av blåbær, mye er det også av andre lyngarter. Myrull og starr, samt felt dominert av torvmoser i bunnen viser de fuktige forholda. Bunnsjiktet har ellers mest husmoser. Jordprofilen har et torvlag øverst. Vegetasjonen finnes på dårlig drenerte lokaliteter.

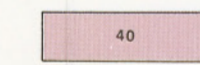
36. LÅGURT-FUKTGRANSKOG (Damp spruce forest with low herbs). Gran er dominerende treslag. Tette kratt av sølvvier eller bjørk finnes. I feltsjiktet dominerer ofte skogstorkenebb, vanlige er mjøddurt, skoggråkvein, fjellstiel og sølvbunke. Artsantallet er høgt. Torvmoser dominerer bunnen, ofte spriketorvmose. Engkransmose og etasjemose er vanlig. Jordsmønnet er forholdsvis tykt og næringsrikt, torvaktig.

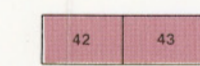
38. RIK FUKTGRANSKOG (Damp eutrophic spruce forest). 39. RIK FUKTBJØRRESKOG (Damp eutrophic birch forest). Gran eller bjørk er dominant i tresjiktet, litt furu forekommer. Spredte busker finnes, mest sølvvier. Feltsjiktet har mange kravfulle arter og fuktarter, og er svært frodig. Bunnsjiktet kan dermed være dårlig utviklet. Fagermoser og torvmoser vokser her. Finnes i områder med næringsrikt, høgt grunnvann, torvaktig jord.

FASTMARKSSKOGER

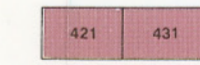
(Forests on mineral soils)

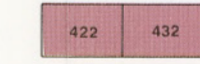
40. LAV/LYNGRIK FURUSKOG (Pine forest with lichens and dwarf scrubs). Glissen skog der furu er dominerende treslag. I feltsjiktet er det hovedsakelig lyngarter, med røsslyng som den dominerende. Artsantallet er lågt. I bunnen er det mest gråmose og furumose, samt reinlav. Finnes på blokk-rik eller arunlendt mark. Berg i dagen ses ofte.

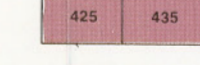
42. BLÅBÆR/BREGNEGRANSKOG (Spruce forest with *Vaccinium myrtillus* and lowgrowing ferns). 43. BLÅBÆR/BREGNEBJØRRESKOG (Birch forest with *Vaccinium myrtillus* and lowgrowing ferns). Kraftige graner eller bjørker dominerer i tresjiktet, furu og rogn finnes spredt. Busksjikt av de samme artene kan finnes. Feltsjiktet domineres av blåbær og/eller fugleteleg. I bunnen er det mest etasjemose og furumose. Jordsmønnet har velutvikla podsolprofil.

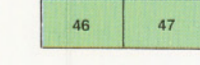
421. BLÅBÆR-GRANSKOG. 431. BLÅBÆR-BJØRRESKOG. Undertyper tydelig dominert av blåbær og dels skrubber i feltsjiktet.

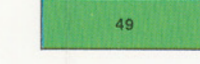
422. SMÅBREGNE-GRANSKOG. 432. SMÅBREGNE-BJØRRESKOG. Undertyper tydelig dominert av småbregner, fugleteleg, sauetleg og hengeving.

425. STORBREGNE-GRANSKOG. 435. STORBREGNE-BJØRRESKOG. Undertyper dominert av skogburkne eller fjellburkne. Oftest mer rogn i tresjiktet og vier i feltsjiktet enn i de andre undertyper.

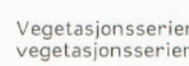
46. LÅGURTGRANSKOG (Spruce forest with low herbs). 47. LÅGURTBJØRRESKOG (Birch forest with low herbs). Gran eller bjørk dominerer tresjiktet, furu og rogn finnes spredt (grønt ved Tevla). Et busksjikt av de samme artene forekommer. Feltsjiktet er artsrikt. Gras og urter dominerer, lyngarter er vanlige. Også i bunnen er det mange arter, etasjemose, engkransmose og kystkransmose er det vanligste. Jordsmønnet har gjerne en mellomform mellom brunjord- og podsolprofil.

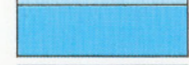
49. HØGSTAUDEBJØRRESKOG (Birch forest with tall herbs). Bjørk er dominerende i tresjiktet, rogn er også vanlig. Skogen er åpen. Et glissent busksjikt av de samme artene kan finnes. Feltsjiktet er artsrikt og frodig, med høge urter og gras. Også i bunnen kan mange arter finnes, men bunnsjiktet varierer i utvikling, avhengig av hvor tett feltsjiktet er. Jordsmønnet har brunjordsprofil, varierende i tykkelse.

FARGER

(Colour code)

MYRSEERIEN (Mire series). Plantereftefunn på fuktige lokaliteter der døde planterester ikke omsettes fullstendig, og avsettes som torv. Både lyng (på tuene), gras og urter kan finnes. De fattigste typene har torvmoser og de rikeste brunmoser.

HEISERIEN (Heath series). Vegetasjonstyper der feltsjiktet er dominert av lyng. Noen gras og urter. Bunnsjiktet er velutvikla og dominert av etasjemose, furumose og lav. De fleste typene har podsoljordsmønn med råhumus.

ENGSEERIEN (Grassland series). Vegetasjonstyper dominert av saftige gras og urter, vanligvis breiblad. Mosesjiktet kan være tett, men er ofte glissent i de frodigste typene. Brunjord er det vanlige i denne serien.

Referanse til dette kartet:

Andersen, K.M. 1984.

Vegetasjonskart Tevla 1:10 000

Meråker, Nord-Trøndelag.

Universitetet i Trondheim, Museet, Bot. avd.